

ת"פ 44250/12/15 - מדינת ישראל נגד תומר פיטוסי - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

16 אוקטובר 2017

ת"פ 44250-12-15 מדינת ישראל נ' פיטוסי באיחוד דיון עם ת"פ 21321-05-15
בפני כב' הסגנית נשיאה ד"ר נגה שמואלי-מאייר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לירן פרג' - נוכח

נגד

הנאשמים

תומר פיטוסי - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לחן - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום (להלן: "**תיק הגידול**"), במשך כחודשיים עובר ליום 14.12.2015 גידל הנאשם בביתו, בעליית הגג, 100 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10.75 ק"ג, אשר הונחו בדליים. לשם גידול הסם, הנאשם התקין והחזיק בעליית הגג: 3 שנאים שחוברו לבית מנורה, ובהם 3 מנורות; ארגז ובו 2 מנורות עם 2 מפצלים חשמליים; מזגן נייד; שנאי ומד טמפרטורה; 4 שקים שהכילו דשנים; וכלי עבודה.

הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **גידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); ו**החזקת חצרים לעישון או הכנת סמים**, לפי סעיף 9(א) לפקודה.

2. כמו כן, הנאשם צירף כתב אישום מתוקן (להלן: "**תיק הפרעה**"), בו נטען כי ביום 11.03.2015 בשעה 11:30, הנאשם נהג ברכב ונתבקש על ידי שוטרת לעצור בצד הדרך, וזאת לאחר שעלה חשד שביצע עבירת תנועה. בנסיבות אלה, הנאשם הזדהה בפני השוטרת בשמו ובפרטיו של אחיו, ואף הציג לה רישיון נהיגה ובו הפרטים האמורים.

הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

3. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, אך הוסכם כי עובר לטיעונים לעונש הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו.

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שישה תסקירים, כאשר בסופו של יום המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש הרתעתי שיחדד עבורו את המחרים להתנהגותו הבעייתית ויהווה גורם מציב גבולות. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקיר האמור, וזאת מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך. גם התנהלותו של הנאשם אל מול שירות המבחן לאורך כל תקופת הקשר בינם, תזכה להתייחסות בהמשכו של גזר הדין.

5. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, שהתקבלה ביום 16.10.2017, עולה כי הנאשם מתאים לעבודות שירות במגבלות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. באת כוח המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם בשני התיקים, ובייחוד הפנתה לכמות שתילי הקנבוס שהנאשם גידל, למשקלם ולצידוד שנעשה בו שימוש לשם הגידול. בהמשך, נטען כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בתיק הגידול צריך לנוע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר, ובתיק ההפרעה בין שבועיים לכמה חודשי מאסר. בשים לב, בין היתר, לאמור בתסקירי שירות המבחן ובהיעדר שיקולי שיקום, עתרה באת כוח המאשימה להשית על הנאשם מאסר ברף הבינוני-גבוה של המתחמים, מאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה מותנית של רישיון הנהיגה, קנס והתחייבות.

7. ההגנה עתרה לדחות את מועד השמעת הטיעונים לעונש ולהפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים, או לחילופין ליתן לו הזדמנות להשתלב בהליך טיפולי באופן פרטי. משנדחתה בקשה זו, הפנה בא כוח הנאשם להמלצת שירות המבחן בתסקיר מיום 27.04.2017, ותהה על פשר "המהפך" שחל בעמדתו של שירות המבחן. כן נטען, כי מתחם העונש ההולם בתיק הגידול צריך לנוע בין של"צ לכמה חודשי מאסר, שיכול שירוצה בעבודות שירות, ובתיק ההפרעה על המתחם להתחיל במאסר מותנה. בנוסף, ההגנה עמדה על נסיבות חייו של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירות; על העובדה שמאז ביצוע העבירות הוא הצליח לשקם את חייו באופן עצמאי; ועל עברו הפלילי הנקי. לאור אלה, עתרה ההגנה להקל בעונשו של הנאשם "ולאפשר לו להמשיך בחייו".

8. הנאשם תיאר את קריסתו הכלכלית שהיוותה גורם לביצוע העבירות. כמו כן, הלה מסר כי לאחר ביצוע העבירות הוא החל לבשל באופן עצמאי, מה שהביא להצלחתו ברשתות החברתיות (המתבטאת ב"עוקבים" רבים) ולהשתתפותו באחת מתוכניות הריאליטי. עוד לדבריו, הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן, שיקם את חייו וחדל מלהשתמש בסמים.

דיון והכרעה

9. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שתיק הגידול ותיק ההפרעה מהווים "אירועים" נפרדים, שיש לקבוע בגינם מתחמי ענישה נפרדים, בית המשפט יקבע בשלב הראשון מתחם עונש הולם נפרד בגין מעשיו של הנאשם בכל תיק; לאחר מכן, בית המשפט יבחן אם יש מקום לסטות ממתחמי הענישה שנקבעו או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בגדריהם (אודות המתווה לגזירת העונש, כפי שהוא נקבע בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

11. אשר **לערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם בתיק הגידול, נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים, ויעידו על כך עונשי המאסר הארוכים שנקבעו בצדן. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו. עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. אשר לעבירות של גידול סמים בפרט, הרי שאלו הפכו ל"מכת מדינה" של ממש, ויש ליתן את הדעת בעניין זה, בין היתר, לקלות שבה מבוצעות עבירות אלו ולקושי הרב בו נתקלות רשויות אכיפת החוק באיתור העבריינים (ראו בעניין זה עפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 42358-10-14 **אבי גיא נ' מדינת ישראל**, 18.02.2015)).

בעצם ביצוע העבירה של הפרעה לשוטר, פגע הנאשם בערכים שעניינם הגנה על סדרי משטר וחברה תקינים, על עיקרון שלטון החוק ועל תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, לבל תופרע מלאכתם ולבל ייפגע תפקודם (ראו והשוו: ת"פ (מחוזי חיפה) 20677-01-12 **מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל מישר**, 04.03.2015)).

12. בשים לב לנסיבות שנלוו לביצוע העבירות, כפי שיתואר להלן, ובייחוד בשים לב לכמות השתילים ולמשקל הסם שגידל הנאשם, ולציוד שנעשה בו שימוש לשם כך, ולנוכח אופיו של מעשה ההפרעה לשוטר, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בתיק הגידול מצויה ברף גבוה; ובתיק ההפרעה ברף הבינוני.

13. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** בתיק הגידול, מבלי להתעלם שעסקינן בסם ה"קנבוס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", שקלתי לחומרה את העובדה שהנאשם גידל **100 שתילים שהגיעו לכדי משקל של למעלה מעשרה ק"ג**. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה שבמקרה הנדון אין המדובר בגידול סם באופן ספורדי, כמו באותם מקרים שבהם מבקש אדם לגדל שתיל בודד לשימושו העצמי גרידא (מעשה שגם הוא חמור בפני עצמו). אדרבא, נדמה שבמקרה הנדון עסקינן בנאשם אשר תכנן היטב את הדברים וכלכל את מעשיו מבעוד מועד, עת הקים מעבדת סמים ביתית של ממש, תוך שימוש בכלים ובציוד רב (מעבדה זו אף הניבה לו בסופו של יום 100 שתילי קנבוס, במשקל ניכר). בהמשך לאמור, ובכל הנוגע לסיבה לביצוע העבירות, אכן בהיעדר אינדיקציה אחרת, על בית המשפט לפרש את הנסיבות בדרך המקלה עם הנאשם ולראות בסמים ככאלה שגודלו לצורך שימוש עצמי בלבד. דא עקא, כמות השתילים שגידל הנאשם במקרה הנדון, היא-היא שיכולה לשמש כאינדיקציה, ואף כחזקה, לכך שהדברים נעשו שלא לצורך שימוש עצמי (ראו רע"פ 314/16 **גיא בן צבי נ' מדינת ישראל**, 22.02.2016), ואם הדברים נאמרו שם בעניינו של מי שגידל 9 שתילים במשקל שני ק"ג, כי אז כוחם יפה עוד יותר בעניינו). לצד אלה אציין, כי אין בתיק זה סימן לכך שמטרתו של הנאשם הייתה לסחור בסמים שגידל, ולא בכדי המאשימה לא ביקשה להכריז עליו כסוחר סמים. עוד יצוין, כי גם לטענה לפיה קריסתו הכלכלית של הנאשם היא שהביאוהו לבצע את העבירות, בית המשפט אינו מוצא להעניק משקל רב לקולא, שכן טענה זו לא גובתה ולו בבדל ראייה וממילא לא נהיר אם זו יכולה להצדיק ביצוע עבירות כה חמורות.

בנוסף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם בתיק הגידול לא נגרם נזק ישיר וממשי כלשהו. דא עקא, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כך, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו.

אשר לתיק ההפרעה, בית המשפט שוקל לחומרה את העובדה שבמעשה ההפרעה לשוטר היה כרוך גם אלמנט של מרמה והתחזות. כמו כן, הנאשם נשא עימו את רישיון הנהיגה של אחיו, ומכאן שניתן לתהות שמא הוא תכנן מראש להתייצג כאחיו "בעת צרה" שתבוא (כפי שאכן עשה בסופו של דבר). בנוסף, גם כאן בית המשפט אינו מעניק משקל

משמעויות לעובדה שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק ממשי. שכן, עסקינן בעבירות המופנות כלפי שוטרים, ושיש לראות בחומרה את עצם ביצוען, ללא כל קשר לתוצאותיהן (ראו והשוו: ע"פ 3236/98 **מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל**, (28.07.1998)).

14. אשר **למדיניות הענישה** בעבירות הגידול (שכמו במקרה הנדון, פעמים רבות נכרכות בעבירת נלוות נוספות כגון החזקת כלים להכנת סם, החזקת חצרים להכנת סם, החזקת סם, גניבת חשמל, ועוד), הרי שזו מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים המסוכנים בכלל, ובתופעת הקמת המעבדות הביתיות ההולכת וצוברת תאוצה בשנים האחרונות בפרט. לגופם של דברים, בחינת הפסיקה מעלה כי במקרים דומים שבהם דובר בנאשמים שגידלו סם מסוג קנבוס במשקל הנמדד בין 5 ל- 15 קילוגרמים, נקבעו **בדרך כלל** מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הועמד על מאסר בפועל שבשים לב לאורכו, אינו ניתן לריצוי בעבודות שירות (ראו למשל: רע"פ 2675/17 **גיל ארצי נ' מדינת ישראל**, (23.08.2017); רע"פ 7819/15 **עופר סלור נ' מדינת ישראל**, (22.05.2016); רע"פ 7675/13 **ג'עבר חסין סעפין נ' מדינת ישראל**, (26.01.2014); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 50219-07-15 **מדינת ישראל נ' שלמה שמואל**, (16.07.2017); ת"פ (שלום קריות) 54487-02-16 **מדינת ישראל נ' זיו דודוב**, (26.02.2017)). מיותר לציין, כי העונשים שהושתו בגדרי המתחמים (או מחוצה להם) בכל מקרה ומקרה, הושפעו מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכלל זה עברם הפלילי של הנאשמים, קבלת אחריות והכאה על חטא, קיומם של הליכים טיפוליים או היעדרם, וכיוצא באלה.

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הפרעה לשוטר, סקירת הפסיקה מלמדת כי ברגיל נקבעים בגין עבירה זו מתחמי ענישה שתחילתם במאסר מותנה וסופם במאסרים קצרים, שעל פי רוב ניתן לבצעם בעבודות שירות (ראו למשל: ת"פ (מחוזי חיפה) 20677-01-12 **מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל מישר**, (04.03.2015); ת"פ (שלום כפר סבא) 44751-02-13 **מדינת ישראל נ' מורן גולי**, (25.02.2016); ת"פ (שלום כפר סבא) 17942-11-15 **מדינת ישראל נ' היתם עאמר**, (10.09.2017), טרם הפך לחלוט; ת"פ (שלום רמלה) 47200-02-15 **מדינת ישראל נ' בהא סוואלחי**, (25.06.2015); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 56334-09-14 **מדינת ישראל נ' מור בן טוב**, (11.10.2015)).

כאן גם יוער כי עינתי בפסיקה שאליה הפנו באי כוח הצדדים (וחלקה אף אוזכר קודם לכן), אולם עיון זה נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. ממילא יצוין, כי נהיר לבית המשפט שקיימים מקרים שבהם נקבעו מתחמי ענישה מחמירים או מקלים מאלו שצוינו קודם לכן, והושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד העונשים שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא לעולם אינדיווידואלית וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו, ואין לגזור עונשו של נאשם על סמך הכותרות בלבד של העבירות (ראו והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). כך, "אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). כך למשל, ברי כי לא יהיה דומה מתחם העונש בעניינו של אדם שגידל שתיל קנבוס בודד למתחם שייקבע מקום בו דובר במי שגידל עשרות שתילי קנבוס, במשקל הנמדד בקילוגרמים; ואין דין המפריע לשוטר באופן בו הוא מסרב להזדהות כדין מי שמנסה להימלט ממעצר. בדומה, ובכל הנוגע לעונשים המושתים בכל מקרה ומקרה, הרי שאך נהיר שעונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד, אשר אינו מקבל אחריות על מעשיו ונעדר כל אופק שיקומי, יהיה מחמיר מעונשו של נאשם נעדר עבר פלילי, אשר הודה בביצוע העבירות, הביע חרטה והשתתף בהליכים טיפוליים.

כך או כך, וזאת ראוי להזכיר, השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל**, (17.11.2016); וע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).

15. כלל של דברים, בשים לב לעיקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות

הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובייחוד לאחר שנתתי דעתי לכמות השתילים ולמשקלו של הסם שהנאשם גידל; לצידו הרב ששימוש אותו לצורך הגידול; ואופייה של עבירת ההפרעה לשוטר, הריני קובעת מתחמי ענישה כדלקמן:

בתיק הגידול, מצאתי לאמץ את המתחם לו עתרה המאשימה, ועל כן הוא ינוע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

בתיק ההפרעה, ומבלי להתעלם מהעונש המזערי הקבוע בצד עבירה זו, ינוע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

16. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

17. בעניין זה, נתתי דעתי לעברו הפלילי הנקי של הנאשם ולעובדה שמאז מעשיו בשני התיקים, הוא לא הסתבך עוד בפלילים. כן נתתי דעתי לפגיעה שעלולה להיגרם לו אם יושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לכך שהלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. כן בית המשפט זוקף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. אם כי, כאן מצאתי להעיר שבית המשפט אינו מתעלם מהעובדה שהנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד על מעשיו בתיק ההפרעה, והדברים באים לידי ביטוי בדבריו בשירות המבחן, שם הודה בכך שמסר את פרטי אחיו בצורה מילולית, אך הכחיש שהציג רישיון נהיגה עם פרטים אלו. מה גם, שלהתרשמותו של בית המשפט באופן בלתי אמצעי מדבריו של הנאשם בשלב הטיעונים לעונש, נדמה כי הלה הביע חרטה שאיננה כנה ושנובעת אך מתוך רצון לזכות בהקלה בעונש. עוד במסגרת זו, בית המשפט נותן דעתו לפרק הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות, ואולם גם משקלו של שיקול זה מתקנה במידה רבה. שכן לנאשם עצמו - אשר ביקש פעם אחר פעם לדחות את הדיון בעניינו ולהפנותו שוב לשירות המבחן - חלק ניכר בהתמשכותם של ההליכים. עוד יצוין, כי בין העבירות שביצע הנאשם בשני התיקים מפריד פרק זמן של כמה חודשים, כך שעל אף עברו הפלילי הנקי, לא ניתן לומר שהלה מעד באופן חד פעמי בלבד.

בנוסף, בית המשפט שוקל את העובדה שהנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח למשך כמה ימים ולאחר מכן, במשך פרק זמן לא מבוטל, שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי המעצר או הליך המעצר איננו "מקדמה על חשבון העונש", אולם מצאתי ליתן לכך משקל במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין. כך גם, ועל אף שהדברים לא הוכחו כדבעי, בית המשפט בכל זאת מוצא ליתן משקל לנסיבות חייו של הנאשם, אשר על פי הטענה התדרדר בפן הכלכלי תוך זמן קצר מאיגרא רמא לבירא עמיקתא, וכאשר נראה שהיו לנסיבות אלו השפעה על ביצוע העבירות.

18. על אף שחלק מהנסיבות שנסקרו לעיל צריכות להיזקף לחובתו של הנאשם, ובשים לב בייחוד לעברו הפלילי הנקי והעובדה שמאז ביצוע העבירות שבגינן הוא נותן את הדין היום הוא לא הסתבך עוד בפלילים, נדמה שניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולהשית עליו עונש המצוי ברף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו על ידי לעיל.

19. ויוער, לא מצאתי שבעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחמי הענישה. כך, והגם שכאמור הנאשם לא ביצע עבירות נוספות מאז הסתבכויותיו האחרונות, ולמרות טענותיו לפיהן השתקם באמצעות עיסוקו בבישול, עיסוק שבזכותו הפך לדמות מוכרת ברשתות החברתיות ואף התקבל לתכנית ריאליטי (וראו גזיר העיתון שהוגש לעיוני מטעם ההגנה) - עדיין לא ניתן להתעלם מכך שהוא בחר לדחות את

היד שהושטה לו מאת שירות המבחן, ולא נותר לבית המשפט בעניין זה אלא להפנות לתסקיר האחרון (מיום 29.08.2017). שם, שירות המבחן מסר כי משהגיע הנאשם לסדנת הכנה והתאמה לטיפול, הוא התקשה לשמור על גבולות הקבוצה ולעמוד בכלליה; התקשה לשתף באופן פתוח בחייו ולקבל משוב מהאחר; לעיתים הגיב בתוקפנות והתקשה לראות זאת; לעיתים עלתה מצדו תחושת זלזול בהליך זה; והתקשה לשתף במניעיו הפנימיים לביצוע העבירה [ככל הנראה הכוונה היא לעבירת הגידול] וצמצם התייחסותו לגביה. לאור אלה, התרשם שירות המבחן שהנאשם מתנגד לבחון חלקיו המכשילים; מטיל אחריות על מצבו ושיקומו על גורמים חיצוניים; ומתקשה לערוך בחינה פנימית ולהיעזר בהליך טיפולי לצורך שינוי דפוסי. אם לא די באלה, שירות המבחן אף התרשם שהנאשם עושה שימוש במניפולציות; מסתיר את מניעיו לביצוע העבירות; מפגין כוחניות ברגעים בהם חווה איום; ולמרות הצהרותיו המילוליות, אינו מביע רצון או אמון בכך שהוא זקוק להליך טיפולי. על כן, העריך שירות המבחן שהנאשם אינו מצוי כיום בשלב בו הוא חושב שיש לו צורך או יכולת להיעזר בהליך טיפולי לשם עריכת שינוי בחייו.

כאן אף יצוין, כי לאורך כל הקשר עם שירות המבחן הנאשם נדרש למסור בדיקות שתן לגילוי שרידי סם. ואכן, הנאשם הגיע לחלק ניכר מהבדיקות, ואלו נמצאו נקיות משרידי סם. דא עקא, הנאשם לא ערך חלק מהבדיקות, לעיתים ללא סיבה מספקת ולעיתים מטעמים שלטענתו הם מוצדקים. כך למשל, באשר לבדיקה האחרונה, הלה מסר כי בעקבות הליך רפואי שעבר הוא אינו יכול ליתן שתן, ולדבריו הוא ביקש מהשירות שתיערך לו בדיקת דם חלף מכך (לא מיותר לציין, כי טענה בדבר אותו הליך רפואי לא גובתה בכל ראייה שהיא). בכל מקרה, אף אם אצא מנקודת הנחה שהנאשם אכן הפסיק להשתמש בסמים, מי לידינו יתקע שבהיעדר הליך טיפולי משמעותי, הנאשם לא ישוב לבצע עבירות אם חלילה שוב יורע מצבו הכלכלי? כך גם, אף אם הנאשם אכן חדל מלהשתמש בסמים, בכל זאת לא ניתן להתעלם מהתרשמותיו שלעיל של שירות המבחן ומחוסר היענותו של הנאשם לשתף פעולה עם השירות ולהירתם כנדרש להליך טיפולי. עוד יצוין, כי גם לא אוכל לקבל את טענות ההגנה, לפיהן תסקירי שירות המבחן אינם עולים עם רוח והלך הדברים בפגישות שערך הנאשם פנים אל פנים עם קציני השירות. שכן, נדמה כי תסקירי שירות המבחן, כמו גם התרשמותיו והערכתיו של השירות, נהירים וחד משמעיים הם.

זאת ועוד, בית המשפט אינו מתעלם מכך שחל שינוי מסוים בעמדתו של שירות המבחן, ולא בכדי בא כוח הנאשם הפנה לתסקיר מאפריל 2017, שם הומלץ להשית על הנאשם ענישה בדמות צו של"צ, צו מבחן, קנס ומאסר מותנה. הגם שכן, ברי כי התסקיר האחרון הוא שרלוונטי בענייננו, ושם כזכור, הומלץ להשית על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה. מה גם, שדווקא תסקיר אחרון זה, הוא שמבטא בצורה מהימנה יותר את התרשמותיו של שירות המבחן מהנאשם לאורך כל תקופת הקשר בינם, והוא שמייצג בצורה נכונה יותר את התמונה בכללותה.

ודוק, בנקודה זו חשוב להדגיש כי בכל אלה לא יהיה כדי להביא להחמרה בעונשו של הנאשם - שכן כאמור, בית המשפט יגזור את עונשו ברף התחתון של מתחמי הענישה - אלא שבהינתן התנהלותו זו אל מול שירות המבחן, לא מצאתי כי מתקיימים בעניינו אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להביא לידי כך שעונשו ייגזר תוך סטייה לקולא מהמתחמים שקבעתי.

20. כאן אף מצאתי להתייחס לבקשתו הנוספת של הנאשם להפנותו שוב לשירות המבחן, שנדחתה על ידי עובר להשמעת הטיעונים לעונש. בעניין זה אציין, כי בקשה זו נדחתה בשים לב להתנהלותו של הנאשם לאורכו של ההליך, עת פעם אחר פעם בית המשפט נעתר לבקשותיו והורה על קבלת תסקיר משלים, ואילו הוא לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו. כך למשל, בתסקיר מספטמבר 2016, צוין כי הנאשם מתקשה להכיר במאפייניו הבעייתיים, נוקט בעמדה מטשטשת ובעל נטייה לגישה קורבנית ביחס לחייו. התרשמותיו דומות הובאו גם בתסקיר מדצמבר 2016. בשים לב לאלה, ביקשה ההגנה להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן, ועל אף התנגדות המאשימה, בית המשפט נעתר לבקשה. אולם, גם בתסקיר השלישי, מינואר 2017, צוין בין היתר, כי הנאשם מתקשה להתייחס למאפייניו הבעייתיים והשירות העריך שיקשה לשלבו בהליך טיפולי. בדיון שהתקיים לאחר מכן,

ההגנה שבה וביקשה להפנות את הנאשם לשירות המבחן, תוך שטענה כי תוכן התסקיר אינו הולם את הפגישה שנערכה בין הנאשם לבין קצין המבחן. ושוב, בית המשפט נעתר לביקשה. דא עקא, ולמרות המוטיבציה שהביע והגם שהדיון בעניינו נדחה פעם נוספת לצורך קבלת תסקיר נוסף, לבסוף הוגש התסקיר האחרון, השישי במספר, ואשר כאמור נשא אופי שלילי ובסופו הומלץ להשית על הנאשם ענישה מוחשית.

בהינתן אלה, ולנוכח הדברים הנוקבים של שירות המבחן בתסקיר האחרון, בית המשפט הגיע בסופו של יום למסקנה לפיה הנאשם אינו מגלה רצון כן ואמתי להירתם להליך טיפולי וכי אין ממש מאחורי בקשותיו להפנותו פעם נוספת לשירות המבחן, באשר אלו לא נועדו אלא לסרב ולהאריך את ההליכים.

בכל הנוגע לביקשה ליתן לנאשם הזדמנות להשתלב בהליך טיפולי באופן פרטי, אציין כי זו הועלתה אך במועד אשר היה קבוע לטיעונים לעונש, ובחלוף כמעט שנתיים מאז ביצוע העבירה האחרונה מבחינת סדר כרונולוגי. לדידי, ככל שכוונותיו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי פרטי כנים הם, היה עליו לפעול בעניין עוד הרבה קודם לכן, ולהתרשמותי, גם בבקשה זו אין ממש, ועל כן מצאתי לדחותה.

21. בסופם של דברים, אציין כי בשים לב לעברו הפלילי הנקי ולנוכח העובדה שבכל בדיקות השתן שהנאשם מסר לא נמצאו שרידי סם, מצאתי לילך לקראתו ולהורות על פסילת רישיון נהיגה מותנית בלבד. אשר לקנס, בית המשפט ישקול לצורך כך, לצד חומרת העבירה, גם את הפגיעה הכלכלית המסוימת שנגרמה לנאשם כתוצאה משהייתו תחת תנאים מגבילים ואת נסיבות חייו. עוד יצוין, כי בשים לב למאפייניו החיוביים של הנאשם, כפי שאלה נסקרו קודם לכן, אף מצאתי להשית עליו עונש כולל אחד בגין שני האירועים שבהם הוא הורשע.

22. מכל המקובץ לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר.

ד. קנס בסך ₪ 4,000 או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 10 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך ₪ 10,000 שלא לעבור כל עבירת בניגוד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ככל שלא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

מורה על השמדת המוצגים - סמים וכלים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

עמוד 7

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים דלעיל.

החלטה

על מנת לאפשר לב"כ הנאשם להגיש ערעור על רכיב עונש המאסר, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע עונש עבודות השירות למשך 45 יום.

אם לאחר עיון נוסף, יחליט ב"כ הנאשם שלא לערער על גזר הדין, תודיע על כך מידיית לב"כ המאשימה ולביהמ"ש.

בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, ביום 29/11/17 עד לשעה: 10:00 בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, בטלפון שמספרו: 08-9787336.

העתק ההחלטה בדחיפות לשב"ס.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ.

**ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשע"ח,
במעמד הנוכחים. 16/10/2017**

**ד"ר נגה שמואלי מאייר, שופטת
סגנית נשיאה**